

Rolník a krajina

Miloslav Lapka, Miroslav Gottlieb:
Rolník a krajina. Sociologické nakladatelství – Slon, Praha 2000. 165 s. vrátane příloh, 145 Kč.

Kniha ekologa Miloslava Lapky a sociologa Miroslava Gottlieba přibližuje čtivou formou život, postoje a názory rolnické komunity v Čechách po r. 1989. Studie zachycující přelomovou fázi ve vývoji rolnické komunity využívá dat ze sociologického výzkumu soukromě hospodařících rolníků, který proběhl v období 1990–1995.

Ačkoli je publikace zamezena především na popis zlomového období po r. 1989, její záběr je mnohem širší. Je to příběh soukromě hospodařících rolníků, hospodářů v krajině, tak, jak byl prožíván od minulosti až po současnost. Vypovídá o osudech rolníků, jejich znevuzrození a nadějích do budoucna spojených se snahou po obnovení sociálního statusu. Jde o popis sociální skupiny, která, vzhledem k událostem minulých 40 let, dostala nálepku "vyhynulý druh".

Komu a za jakých podmínek se podařilo udržet soukromé hospodářství v období kolektivizace? Jaké je postave-

ní, sny a plány našich dnešních soukromě hospodařících rolníků? Jaká je jejich role v krajině a dnešní společnosti? Na tyto a podobné otázky se kniha snaží najít odpovědi.

Cílem je vynést na světlo všechno to, co bylo v uplynulých čtyřiceti letech systematicky ničeno: způsob života a myšlení rolníka, zvláště váha, kterou připisuje světu a jeho uspořádání. Kniha se dotýká témat, která jsou pro rolníky základní a svým způsobem věčná: je to vztah k půdě, práci, Bohu. Autoři si všimají především ekologických rysů vědomí rolníků. Ukazují, že změny socialistického venkova nevedly automaticky ke stejným změnám ve vědomí rolníků, došlo, naopak, k jeho upevňování jako měřítka transcendentálních hodnot. Netvrší, že jedině soukromý rolník má právo na existenci na českém venkově. Návrat pouze k jediné, soukromé formě hospodaření, není možný, jde spíše o obnovu demokracie na venkově, sociálního statusu rolníka a obnovu venkovského života vůbec.

Kniha překračuje problematiku sociologické studie rolníků a jejich komunity, je zasadena do širšího rámce globálních souvislostí zahrnující napětí mezi rurální a urbánní kulturou. Osud rurální komunity na celém světě je dnes na křížovatce hledání smyslu existence především malých a středních soukro-

mých hospodářství, která jsou z produkčního hlediska nahraditelná velkými farmami. Tato situace domyšlena do důsledku by však vedla k prázdnému venkovu a krajině. Produkční význam rolníku je zvolna nahrazován jejich rolí správců krajiny.

Z globálního úhlu pohledu nelegitimní situace nastává v okamžiku, kdy urbánní kultura je přesvědčena, že může existovat jen sama za sebe, ze svých vlastních myšlenkových postupů a zdrojů. Rurální komunitu a její způsob života je tak třeba, podobně jako biologickou diverzitu, uchovat nejen jako přirozené správce krajiny, ale i jako jednu z alternativ trvale udržitelného života.

Publikace je k dostání v pražských knihkupectvích (speciálně v Jílské ulici), resp. je možné objednat si ji přímo u vydavatele: Sociologické nakladatelství, Jílská 1, 110 00 Praha 1, distribuci pro Slovensko zabezpečuje AF, spol. s r. o., Radvanská 1, 811 01 Bratislava

Eva Cudlínová

Slovensko – génius loci

Koloman Ivanička: **Slovensko – génius loci.** Vydavateľstvo EUROSTA, spol. s r. o., Bratislava, 156 strán.

Génius loci je duch miesta, to, čo robí krajinu svojskou, neopakovateľnou, jedinečnou. Je to nehmotná súčasť krajiny, to neviditeľné, čo sa prejavuje ako krajinný charakter (ráz), reálne prírodné podmienky územia a spôsob ich využitia ľudskou komunitou. Génius loci krajiny "oživuje" a zároveň je krajinou sprítomnený. Oplyňuje ľudí, ktorí v nej žijú a oni ho zasa dotvárajú. Je pre nich posvätným dedičstvom otcov, koreňovou sústavou ich národa.

Existencia Slovákov je úzko zviazaná s územím západných Karpát. Naši predkovia osídili najskôr roviny na juhu a pozdĺž riek postupovali do pohoriami oddelených kotlín. Prírodné špecifika územia silno ovplyvnili historiu a vývoj tohto národa. Krajina vtláčila

